

## סנהדרין קז-א

### עניין: מעשה דדוד ובת שבע

#### הקדמת הזהר ח"א דף ח ע"ב

עלמא לית ליה רשו למקרב ביה • דוד מלכא בשעתא דאירע ליה ההוא עובדא [ד] דחיל • בההיא שעתא סליק דומ"ה קמי קב"ה ואמר ליה מארי דעלמא כתיב בתורה (ויקרא כ) ואיש אשר ינאף את אשת איש • וכתיב ואל תאשה עמיתך וגו' • דוד דקלקל ברית • בערוה מהו • אמר ליה קב"ה דוד זכאה הוא וברית קדישא על תקוניה קיימא דהא גלי קדמי דאודמנת ליה בת שבע מיומא דאחברי עלמא • אמר ליה אי קמך גלי קמיה לא גלי • אמר ליה וכו' בהיתרא הוה מה דהוה דהא כל אינון דעאלו לקרבא לא עאל חד מנייהו עד (א) דאפשר בגם לאנתתיה • אמר ליה אי הכי הוה ליה לאורכא תלת ירחי ולא אוריך • אמר ליה במאי חוקים מלה באחר דחיישין דהיא מעוברת וגלי קדמי דאוריה לא (א) קריב בה לעלמין דהא שמי חתום בגויה לסהדותא כתיב אוריה וכתיב אוריהו שמי חתום בהדיה דלא שמש בה לעלמין • אמר ליה מארי דעלמא הא מה דאמרית אי קמך גלי דלא שכיב בההא אוריה קמיה מי גלי • הוה ליה לאורכא לה תלת ירחי • וכו' אי ידע דלא שכיב בההא לעלמין אמאי שדר ליה דוד ופקיד עליה לשמשא באנתתיה דכתיב (שמואל ב יא) רד לביתך ורחץ בגלך • אמר ליה ודאי לא ידע • אצל יסיר מתלת ירחי אוריך דהא ארבע ירחי הוו דהכי תנין בחמשה ועשרים דניסן אעבר דוד כרוחא בכל ישראל והוו עם יואב בשבעה יומין דסיון וחלו ואעבר ארעא דבני עמון • סיון ותמוז ואב ואלול אשתהו שם • ובארבעה ועשרים באלול הוה מה דהוה מצה שבע • וביומא דכפורי מחל ליה קב"ה ההוא חובה • ואית דאמרי צו' באדר אעבר כרוחא ואחכנשו בחמיסר דאייר ובחמיסר באלול הוה מה דהוה מצה שבע וביומא דכפורא אהבשג (שמואל ב יב) גם יי' העביר חטאתך לא תמות מאי לא תמות לא תמות צידא דדומה • אמר דומה מארי דעלמא הא מלה חדא אית לי גביה דאירעו אפסח פומיה

#### צדקת הצדיק

[מג] פעמים יש אדם עומד בסיון גדול כל כך עד שאי אפשר לו שלא יחטא, כדרך שאמרו (ברכות לב.) מה יעשה הבן שלא יחטא<sup>5</sup>, ובוזה הוא נחשב אונס גמור דרחמנא פטריה. וגם בהסתת היצר בתוקף עצום שאי אפשר לנצחו שייך אונס [ואם הש"י הסיב את לבו הרי אין חטא זה חטא כלל, רק שרצון הש"י היה כך]. ועיין מה שאמרו בכתובות (נא:) גבי תחלתו באונס, אפילו צווחת לבסוף שאלמלא מניחה היא שוכרתו, מותרת לבעלה, מאי טעמא, יצר אלבשה<sup>6</sup>. הרי דזה מחשב אונס גמור אעפ"י שהוא מרצונה, מכל מקום יצר גדול כזה אי אפשר באדם לכופו, והוא אונס גמור ואין בזה עונש אף דעשה איסור, כיון דהיה אונס. אבל האדם עצמו אין יכול להעיד על עצמו בזה, כי אולי היה לו כח לכופי היצר [וכמו ששמעתי בזה מענין זמרי שטעה בזה].

#### גמ' ע"ז ד' ע"ב

מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי כל הימים וגו' והיינו דא"ר יוחנן משום ר"ש בן יוחאי לא דוד ראוי לאותו מעשה ולא ישראל ראוי לאותו מעשה לא דוד ראוי לאותו מעשה דכתיב • ולכי חלל בקרבי ולא ישראל ראוי לאותו מעשה דכתיב מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי כל הימים אלא למה עשו

לומר לך שאם חטא יחיד אומרים לו כלך אצל יחיד ואם חטאו צבור אומרים (לו כלך<sup>6</sup>) אצל צבור וצריכא דאי אשמועינן יחיד משום דלא מפרסם חטאיה אבל צבור דמפרסם חטאיהו אימא לא ואי אשמועינן צבור משום דנפיש<sup>6</sup> רחמייהו אבל יחיד דלא אלימא זכותיה<sup>6</sup> אימא לא צריכא והיינו<sup>6</sup> דרבי שמואל בר נחמני א"ר יונתן (ג) מאי דכתיב • נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הוקם על נאם דוד בן ישי שהקים עולה של תשובה • וא"ר שמואל

#### כתובות ט.

נמי ופתח פתוח כשני עדים דמי וכי תימא מעשה שהיה מפני מה לא אסרוה • התם אונס הוה ואיבעית אימא כי הא דאמר רבי